

## POSTANOWIENIE

Dnia 7 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa D.B.  
przeciwko K.S.  
o zapłatę,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej  
w dniu 7 listopada 2019 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego  
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)  
z dnia 27 lutego 2018 r., sygn. akt V ACa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. przyznaje radcom prawnym I.K. i J.P. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w (...) kwoty po 1200 (tysiąc dwieście) złotych powiększone o 23 % podatku VAT tytułem wynagrodzenia za udzielenie odpowiednio powódce i pozwanemu z urzędu nieopłaconej pomocy prawnej w postępowaniu kasacyjnym.**

### UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie pozwany wniósł skargę kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołał się na oczywistą zasadność skargi oraz występowanie na jej tle istotnego zagadnienia

prawnego i potrzebę wykładni art. 440 k.c. Skarga nie jest oczywiście uzasadniona – argumenty w niej zawarte stanowią jedynie polemikę z uzasadnieniem zaskarżonego wyroku i nie dowodzą, aby w sposób oczywiście nieprawidłowy zostało w nim zinterpretowane lub zastosowane prawo. Natomiast istotne zagadnienie prawne uzasadnione zostało łącznie z potrzebą wykładni przepisów prawa budzących wątpliwości, bo odnosi się do art. 440 k.c. W ocenie skarżącego nie można przyjmować, że okoliczność skazania pozwanego za umyślne przestępstwo przeciwko powodowi automatycznie wyłącza dopuszczalność zastosowania miarkowania na zasadzie art. 440 k.c., gdyż mogłoby to doprowadzić do nadmiernie wysokiego odszkodowania. Kwestia ta nie przekonuje jednak do przyjęcia skargi do rozpoznania. Po pierwsze, co dostrzega sam skarżący, w orzecznictwie jest ustabilizowane stanowisko co do tego, że w razie skazania za przestępstwo umyślne miarkowanie z art. 440 k.c. nie znajdzie zastosowania, bo nie będą go uzasadniały zasady współżycia społecznego, do których art. 440 k.c. się odwołuje. Po drugie, nie ma wątpliwości co do wykładni art. 440 k.c. – celowo zawarta jest tam norma elastyczna, której zastosowanie każdorazowo sąd będzie oceniał w kontekście całokształtu stanu faktycznego – nie ma powodów, aby doprecyzowywać jej znaczenie, a ewentualnie *ad casum* można skarżyć jej zastosowanie.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

as]

aj